

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Republica Polonă pretinde că în hotărârea atacată au fost interpretate greșit articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1257/1999 și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1698/2005, prin faptul că s-a considerat că acordarea sprijinului pentru pensionarea anticipată în agricultură este condiționată de obligația cedentului unei exploatații de a exercita o activitate agricolă efectuată în scopuri comerciale înainte de cedarea respectivei ferme, în timp ce aceste dispoziții prevăd, pe de o parte, cerința exercitării unei activități agricole (în scopuri comerciale sau necomerciale) timp de 10 ani înainte de a ceda ferma și, pe de altă parte, interdicția exercitării unei activități agricole în scopuri comerciale de către cedentul unei exploatații după cedarea fermei.

În opinia Republicii Polone, cerința exercitării unei activități agricole în scopuri comerciale în perioada care precedă cedarea fermei nu este prevăzută de dreptul Uniunii. La articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1257/1999 și la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1698/2005 este prevăzută cerința exercitării unei activități agricole în cei 10 ani anteriori cedării exploatației, însă respectiva activitate desfășurată în această perioadă poate avea atât caracter comercial, cât și necomercial. De asemenea, aceste dispoziții interzic exercitarea unei activități agricole în scopuri comerciale de către cedentul unei exploatații după cedarea fermei.

(¹) JO L 67, p. 20.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) la 11 mai 2015 – Vasilka Ivanova Gogova/Ilia Dimitrov Iliev

(Cauza C-215/15)

(2015/C 236/39)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vasilka Ivanova Gogova

Pârât: Ilia Dimitrov Iliev

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care dreptul material aplicabil prevede exercitarea comună a drepturilor părintești referitoare la copil, posibilitatea legală a instanței civile de a soluționa un litigiu în cadrul căruia părinții sunt în dezacord cu privire la călătoria copilului lor în străinătate și la eliberarea de documente de identitate este o cauză care se referă la „atribuirea, exercitarea, delegarea, retragerea totală sau parțială a răspunderii părintești”, în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 (¹) al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, căreia îi este aplicabil articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003?
- 2) Există motive pentru fundamentarea competenței internaționale în litigii civile având ca obiect răspunderea părintească, atunci când decizia se substituie unui fapt juridic care prezintă relevanță pentru procedura administrativă referitoare la copil, iar dreptul aplicabil prevede că această procedură trebuie să se deruleze într-un anumit stat membru al Uniunii Europene?

- 3) În cazul în care reprezentantul intimatului nu a contestat competența instanței dar acesta nu a fost mandatat ci numit de instanță din cauza dificultății de a îl informa pe intimat, astfel încât acesta să poată lua parte la litigiu, fie personal, fie printr-un reprezentant mandatat, trebuie să se considere că există o prorogare de competență potrivit articolului 12 alineatul (1) punctul (b) din Regulamentul nr. 2201/2003?

⁽¹⁾ JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 22 mai 2015 – Minister for Justice and Equality/Francis Lanigan

(Cauza C-237/15)

(2015/C 236/40)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: Francis Lanigan

Întrebările preliminare

- 1) Care este efectul nerespectării termenelor prevăzute la articolul 17 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (2002/584/JAI) ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 15 din respectiva decizie-cadru?
- 2) Nerespectarea termenelor prevăzute la articolul 17 din Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (2002/584/JAI) îi conferă anumite drepturi persoanei care a fost privată de libertate în așteptarea deciziei privind predarea sa pe o durată care depășește termenele prevăzute?

⁽¹⁾ JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3

Recurs introdus la 27 mai 2015 de Land Hessen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 martie 2015 în cauza T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Comisia Europeană

(Cauza C-242/15 P)

(2015/C 236/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Land Hessen (reprezentanți: U. Soltész, A. Richter, avocați)

Celelalte părți din procedură: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurrentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 martie 2015 în cauza T-89/09, în măsura în care prin aceasta se anulează Decizia C(2008) 6017 final a Comisiei din 21 octombrie 2008, Ajutor de stat N 512/2007 – Germania, Abalon Hardwood Hessen GmbH;